K REFORMĚ ČESKO-AMERICKÉHO SVOBODOMYSLNÉHO ŠKOLSTVÍ.

(Pro "Pokrok Západu" píše Rudolf Hubeněček.)

I. Úvodem.

Ačkoliv nikterak nemíním podceňovati velkému onu práci, kterou jsme českoamerickému svobodomyslnému školství od samých jeho počátků věnovali, přece považuji jen za velice shovívavý posudek, řekneme-li, že to, co jsme až dosud pro naši bezsporně nejdůležitější národní a svobodomyslnou instituci učinili, nepřineslo žádných podstatných, trvalých a všeobecně či stranně uspokojivých výsledků. Opakuji a zdůrazňuji, že nechci tím nijak podceňovati dosavádní snahy a akce, směřující k zlepšení a zdokonalování našeho školství, nikoliv, vůbec naopak, jako každý jiný, kdo s českoamerickým svobodomyslným školstvím cítí, všem, kdož k podobnému účelu svou, ať již peněžní, či intelektuální, či pracovní břímenu přispěli, avšak tato vděčnost nemůže a nesmí býti překážkou k vyslovení dříve uvedeného posudku, jehož pravdivost a oprávněnost, přes to, že nebude snad přímo a všeobecně uznán za velice shovívavý, natož pak dokonce za spravedlivý, potvrzují nepřímo školství se těkající body pracovních programů všech našich národních, svobodomyslných i podpůrných sdružení. Všude se těkáváte se vedle otázky zakládání a udržování českých svobodomyslných škol a otázkou jejich zdokonalování a zlepšení. Tím se bezděčně nazájem přesvědčujeme, že s nynějším stavem našeho školství spokojeni nejsme a že všeobecně pociťujeme nutnost opravy čili reformy. A k tomu názoru, dík trpké skušenosti, jsme už také dospěli, že nepostačí ale opravy částečné a že musíme se naditi žádných zdárných a trvalých výsledků, nepřikročíme-li už jednou k reformě všeobecné, k reformě od samotných základů.

Je zcela přirozené, že takovou důkladnou reformu neudělá se přes noc, že ji nevykoná jedině sdružení samo o sobě a že její otázku nevyřeší ani jediná úvaha v časopise, ani jediný referát na schůzi, třebas jen k tomu jedinému účeli svolané. Je však stejně přirozené, že střídavými a věcnými úvahami, po případě anketami, se k uskutečnění žádané reformy dříve dospěje, než neustálým konstatováním nutnosti nápravy a při tom vyčkáváním okamžiku, "až někdo jiný začne".

Ve svých úvahách, jichž s upřímnou neskromností slibuji celou řadu, pokusím se o znázornění, jak si všestrannou reformu česko-amerického svobodomyslného školství představuji, nebráně nikomu, aby si o témž předmětu utvořil představu jinou, od mé třebas naprosto rozdílnou, žádaje však každého, pokud bude mým úvahám pozornost věnovati, aby mé názory nepovažoval za neomylné, ale vždy upřímně míněné a poctivě míněné.

II. Účel česko-amerického svobodomyslného školství.

Účelem česko-amerického svobodomyslného školství je, po stránce ideální, vychovati českou mládež nejen v jazyce, ale i v duchu českém a tudíž také svobodomyslném, po stránce praktické pak, vychovati a získati příští členstvo generací pro naše podpůrné, národní a svobodomyslné jednoty.

Ze zkušenosti však víme, že ani prvnímu, ani druhému uvedenému účelu nynější školství naše nevyhovuje. Již první generace je pro nás ztracena a ty řídké výjimky potvrzují jen smutnou a všechnou naši národní záhubu. Svou chatrnou školní i rodinnou výchovou nestačíme prostě čeliti vlivům americké školy s vyučováním jazykem anglickým, ulice a společnosti, výsledky pak pro naši národní existenci nemohou dopadati jinak než žalostně a zhoubně. Naše podpůrné, národní a svobodomyslné jednoty doplňují své řádné členy opět jen z řad přistěhovalců a pokud se ohlédáme k nejednotlivým výjimečným případy, vždy nám případně na mysl snutí ná skutečnost, že naše mládež vyhledává raději společnost cizonárodní, než českou.

III. Přednosti našeho školství.

Začnu s přednostmi. Proč? Předně: je jich méně než vad, a nechť budou pojednati v kapitole následující; za druhé: vady vyčítané po předmětech vyniknou tím ostřeji, za třetí: doufám tak předejíti výtkám, že chci naše školství jen haněti a snižovati.

Na prvním místě jako předností našeho školství uvádím jeho nedávný vznik.

Naše školství je, národní v pravém slova smyslu teprve nedávno, teprve [illegible] ve budoucnosti, nýbrž je, ač to zkladní právě dbrzo i po stránce administrativní a správní válce, dle [illegible] a zřizováno národním, respektive národními sdruženími a jednotami a je tímž vyhověno [illegible] spravováno. Národní správa podmiňuje a umožňuje národní kontrolu organizace, jež naše školství spravují, samy dosazují jeho tělesné síly, samy stanoví náklad osnovu, vyučovací pomůcky a metodu, samy rozhodují o nejdůležitějších potřebách takovéto školství a samy rozhodují také o jeho výsledcích, kterýž výhoda padá na vahu zejména nyní, kdy projektujeme všeobecnou a všestrannou reformu našeho školství.

Další předností našeho školství spatřuji v jeho bezdnáboženskosti čili, jak my ale říkáme, svobodomyslnosti. Tato předností přináší vlastně dvě výhody: jednak rodičovskou výchovu dítky na duchu a jednak získáváme čas pro důležitější vyučovací předměty. Snad namítne někdo, že americké veřejné školství je také bezdnáboženské. Je i není. Řekl bych, že zevně je americké školství bezdnáboženské, ale ještě jim není všeobecně po stránce vnitřní, povahové. Velká řada učitelů a učitelek je členy náboženských církví a sekt a bylo by vskutku bláhovství, domnívati se, že se tyto zřeknou svého vlivu právě tam, kde se jim naskytuje pole nejvhodnější a nejúrodnější. Tím, že učitel, který je příslušníkem některé náboženské sekty, uplatňuje ve škole svůj náboženský vliv, není učitelem nebo člověkem nepoctivým, naopak, on jednak se svého stanoviska u podlo svého svědomí naprosto poctivě. Katolík bude vždy uplatňovati katolicism, protestant protestantism, člověk svobodomyslný zase svobodomyslnost: působiti ve prospěch toho, co považují za dobré či pravdivé, to lze do jisté míry omezit, ale nikdy úplně zamezit. Přijmeme-li tedy na amerických veřejných školách, členové náboženských sekt, nemůžeme ony považovati za bezdnáboženské. Tím, doufám, vyvrátil jsem dítko uvedenou námitku.

Také v našem učitelstvu vidím do jisté míry přednost našeho školství. O učitelských silách, jež působí na našich školách, lze říci mnoho pochvalného. Jsou to většinou lidé praktičtí a zkušení světa i lidí, a co hlavního, lidé pilní a svědomití. Již ta okolnost, že při celotýdenním zaměstnání hledají v učitelském povolání vedlejší výdělek, svědčí o jejich píli a svědomitosti k realné a k sobě samým.

Škola je přípravou k životu; nesmíme tedy na školu nazírati toliko a jedině po stránce vzdělávací, vědecké, nýbrž též po stránce výchovné, mravní. Od učitele nepožaduji jen učení, vědecké vzdělávání, žádám také, aby vychovával, aby dítěti vštěpoval smysl a pochopení pro budoucí život. Střední školy, učitelské ústavy, po případě i vysoké školy v Čechách a kdekoliv jinde chtěli v pravém slova smyslu každoročně do světa tisíce vzdělanců, ale velmi málo učitelů a ještě méně vychovatelů. Všímněte si absolventů českých středních škol a učitelských ústavů a zejména. Odbudou maturitu a vycházejí z ústavu: každý z nich je obtížkán spousteu nabytých a nedbaných vědomostí, z nichž dobrá polovina v krátkém čase zapomene. Žádný však nemá ponětí o praktickém životě, o jeho potřebách, zkouškách a tramtatách. Celý dosavadní život prožil každý z nich v jeho inkubátorstvu, nejsa vyveden a poučován, aby do praktického života vstoupil jako člověk hotový a připravený. Nastoupí na učitelské místo, opět do malých hlaviček své středoškolské moudrosti, zkouší a známkuje, ale nevychovává, poněvadž vychovávat nemůže a neumí. Teprve po několika letech, když už déle "působí", když se ožení a sám má děti, stává se z něho jakýs takýs vychovatel. Tím nechci ovšem tvrditi, že naši učitelé neměli by studovati, naopak, čím vzdělanější učitel, tím lépe. Chtěl jsem pouze zdůrazniti, že absolvent reálky, či gymnasia, či učitelského ústavu není ještě hotovým učitelem, jelikož vzděláním vědeckým není ještě prokázána jeho schopnost vychovatelská. Je pravda, že na učitelských ústavech přihlíží se také k t. zv. pedagogickému vzdělání, ale to pro moderního učitele a vychovatele nemá valné ceny.

A nyní se vraťme k našemu školství a učitelstvu.

Kdo vyučuje na našich školách? Ponejvíce intelligentní a vzdělaní dělníci. Jsou to jednak jednotlivci, kteří své nadprůměrné úrovně dosáhli soukromým vzděláváním, vlastní pílí a svědomitostí, jednak t. zv. "zkažení" t. j. nedostudovaní studenti, kteří z různých důvodů své studia neukončili a svou "existence" ztratili. Pojem "ztracená existence" je ovšem pro rozumného člověka v tomto případě více než pochybným, neboť z praktického života víme, že celá řada takových "ztracených existencí" prohlédla se životem poctivě, čestně a v mnohých případech dokonce snadněji, než ti, kteří po skončených studiích zaujali úřednická místa ať už kdekoliv a jakákoliv. Naši učitelé se probíjejí těžkými a drsnými poměry skutečného života, získávají neocenitelných zkušeností a praktických vědomostí, dívají se na svět a chápou jej jinak nežli učitelé z povolání a to je právě příčinou, proč v našem učitelstvu, praktickém a zkušeném, spatřuji jednu z nemnoha předností našeho školství.

Tím bych byl s vypočítáváním předností našeho školství celkem hotov.

DĚJINY AMERICKÉHO CLA

(Pokr. V. Vetava.)

Mimo dílem, že jak přijde nová administrace k vládě, ihned bude svolán kongress, by opravil nynější celní zákony, pod čímž ovšem každý rozumí, že cla budou snížena.

Od počátku naší Unie americký lid byl rozdělen na dvě velké strany a tyto dvě strany, třeba pod jinými jmeny, trvají podnes. Jedna strana pozůstávala z následovníků Hamiltona, a této se vyvinula nynější strana republikánská; stoupenci Jeffersonovi žili strana druhou a tato jde nyní pod jménem demokratů.

Jedna z hlavních příčin, že naše spolková vláda byla zorganisována, byla ta, že pod tak zvanými články konfederačními (Articles of Confederation), ústřední vláda ochrana sama vydržována, nýbrž musela se spoléhat pro svůj příjem na jednotlivé státy a tak byla úplně závislou na nich.

Proto první opatření nové ústavy z roku 1789 bylo, by vrchní vláda se spíhala sama na sebe pro své důchody. Toto ovšem se mohlo státi pouze zlem tak od prvního okamžiku americké vlády se odvolávalo pomocí cla, zřejmě pro spolkové důchody.

První celní zákon byl přijat prvé od nynější ústavy 1789. Ačkoliv by v tomto byl pro **důchody pouze**, přece hned tvořáte neprůmyslová sekce, jih, sláblo na nejvyšší sílou, neboť jak již jsme zmínili, bylo možno, by vykazovaly výrobky.

Avšak pouze jeden rok později Hamilton, vůdce vládnoucí strany, podal návrh na ochranu **průmyslových nemluvňatech** a odporučoval, aby kongress zkoušil celní předlohu pro jejich ochranu, neboť by vyšší cla na cizozemské výrobky tuto druhou a tak zase umožnil jim konkurovati s výrobky cizozemcy.

Od té doby počíná celní boj mezi trojmocí strany Hamiltonova a Jeffersonova; prvnější jsou pro vysoké cla, by tak chránili americké tovary před konkurencí domácím lidu, by kupovat naše výrobky; druzí jsou pro **volný obchod** a chtějí dovoliti národu, by kupoval od toho, který může prodávati nejlacněji.

Avšak žádný opravdový ochranný zákon celní nebyl přijat, až po ukončení napoleonských válek, kdy anglické textilní zaplavily Spojené Státy. Anglie, nájíž mnoho dělného lidu, vyráběla zboží lacněji a proto byla s to prodávati levněji, nežli vyrabitelé zde.

Tato záplava hrozila zničiti americký průmysl a proto vláda moudře přijala vyšší cla na tyto výrobky a tak pomohla americkému zboží.

Tato cla ale nikdy nebyla tuze vysoká, neboť Jih, úplně zemědělský, jsa nucen kupovati drahé zboží ze Severu, když to samé by byl mohl koupit z Anglie za nízkou cenu, nechtěl cla, vždy hrozil odtržením se od Unie, když zvýšení cla přišlo na přetřes.

Tato nízká cla trvala až do roku 1811, kdy skoro všechna byla sejmuta a tak to zůstalo až do roku 1857. Za této doby, ačkoliv průmysl nebyl chráněn vysokým clem, přece prospíval. Roku 1857 zbývající cla byla všechna snížena o 25 procent. Panika následovala ten samý rok a politikáři, ježto se jim to hodilo do krámu, a jsouce podporováni od továrníků, svedli to na toto snížení cla. Neboť dle jejich rozumování, panika byla přivedena tím, že nízké cla dovolilo cizincům zboží vnésti do země a tak donutilo americké továrny zastaviti práci. Že toto bylo daleko od pravdy, dokazuje to, že roku 1847 dovoz zboží do země měl cenu $348,420,000, kdežto roku 1850, kdy měla bývalá záplava Ameriky zbožím evropským, přivezl byl a mnoho menší, neboť měl cenu pouze $263,000,000.

Krátce na to nastala obrovská válka a vláda potřebovala co nejvíce příjmy, by mohla krýti velké výdaje, které vlastní zbraně nosily, byly zbraněny na Severu, proto cla byla zvýšena do nejvyšší míry, jak nevnejší, tak i vnitřní. Vládní příjem roku 1864 byl $116,000,000, roku 1865 $209,000,000, ale to samo na dobu, kdy občanská válka byla mála a kdy pouze Severní platil daně a kdy velké množství dělného lidu bylo na jižním bojišti.

Tomuto nové vysokému clu jsme se dekorovati že to byla "průmyslová nemluvňata", která od dost mohla stát bez vládní opory, a která už do cela zmocnitelné mohla obrátit, jak lze mnoho dle jejich křiku po ochranném clu, dostala tuto rozmazlený zvyk, že úplně se počala spoléhati na spolkovou vládu, by ochranným clem je bránila před cizí konkurencí.

Tato vysoká a ochranná cla zůstala skoro nedotknuta až do roku 1890, za jedna, že za bouřlivých dob zákon strakatých kongress měl jiné starosti, a za druhé, že lid se chtěl dříve zbýti obtížných cel vnitřozemních, že cla domácí musí platit odkupník, ale cla na cizí zboží, že musí platit zaplatitel, zapomínajíce, že to, co on stratil na cla, musí zase přirazit na své zboží.

V tomto desetiletí byla zvýšena cla na všechno vlněné zboží. Toto cla bylo obzvláště nerozumné a ohtížné, neboť pouze jedna čtvrtina vlny, spotřebované v této zemi, byla zde vypěstována a tak vláda, by chránila pěstitele čtvrtiny spotřebované vlny, donutila lid, by platil vysoké cla na tři čtvrtiny.

To samé platilo o cla na mědi, které bylo zvýšeno o 25 až 30 procent. Spojené Státy musely dovážeti měděnou rudu, avšak tento zákon zamezil další užitečné dovážení a tak zabil všechny smelovny, ku příkladu jako v Bostonu a Baltimore, které se spoléhaly na zlepšenou rudu. Tedy na místo, aby pomohl měděnému průmyslu, vlastně mu pomohl z blata do bahna, ovšem těch pár vlastníků měděných dolů v této zemi velice zbohatlo. Podobně jako v mědi, dělo se i se železničními kolejnicemi a nákladním zbožím.

Nyní bylo každému jasno, že cla bylo příliš vysoké, obzvláště, když vládní pokladna, nehledě na ohromné poplatky válečné pohltily mnoho peněz, přece shromažovala přebytek. Komisař příjmů Wells odporučoval snížení cla, avšak kongress pevně věřil v ochranu amerického zboží a proto snížil cla na zboží, které zde nebylo vyráběno, avšak na onom, co zde vyráběno bylo, cla bylo zvýšeno ještě více. Tato nadržování průmyslníkům a odstrkování spotřebovatelů, obzvláště farmerů, zdálo se těmto příliš a proto odpovědělo na toto jednání vlády a vládnoucí strany republikánské, založením nové strany.

Roku 1872 republikánská většina, hrozící se ztráty této nové strany, odložila cla na všechny výrobky nepěstované v této zemi, avšak přece nemohla zapomenouti na ta ubohá průmyslová nemluvňata a proto zvýšili cla na zboží, které zde jest vyráběno. Tímto krokem vlády veškerý spolkový příjem závisel na ochranném clu (vyjma cla vnitřozemního) a následovně kdykoliv bylo třeba zvýšit cla, tak vláda ztratila více peněz a hnul byla zámínka bohem.

(Dokončení bodnesně.)

Vyhladovělý žaludek.

Příčiny, z jakých žaludek buď úplně se zdráhá přijímati potravu nebo ji nechati nezpracovanou, jsou rozličné. Někdy působí tak přílišné namahání tělesné nebo duševní, některé vážné choroby, slabost rozčilení, starosti a výstřednosti. Člověk rychle pozbývá i sil, i odvahy, stává se mlým a netečným. V takových případech jedině Trinerovo Léčivé Hořké Víno dává plné uspokojení, poněvadž rychle přiměje žaludek k tomu, by nejen jídlo ochotně přijímal, nýbrž i dokonale zpracoval. Ve vnitřnostech jej tímto vínem sesílí, dokončí se proces zažívací a ze strávených pokrmů se vytvoří nová, čistá krev, vyživující celé tělo. — Kdykoli uvidíte, že žaludek nechce konati svou práci, dejte mu Trinerovo Léčivé Hořké Víno a brzy shledáte příznivý obrat. V lékárnách. Josef Triner, 616-622 South Ashland avenue, Chicago, Ill.

Nová houslová škola.

S úctou uštěpaný oznamuji zdvořile, že usadil se trvale v Omaze, otevřel jsem v čísle 1420 Dorcas ulice, školu houslovou.

Mám dlouholetou praxi a zaručuji rychlý a správný postup každého žáka. Honorář mírný. Vyučuji dle methody Ševčíkovy i dle method jiných.

Doufaje, že mi si, přízeň věnována bude, znamenám se ve vší úctě

F. J. KOLBABA.

Dr. Geo. F. Šimánek
český lékař a ranhojič
v čísle 1262 jižní 13. ul., Omaha.
Úřadní hodiny: Od 2 do 4:30 odp.; od 6:30 do 7:30 večer. — Tel. 3769.
Res. Tel. Douglas 1964.

Dr. C. Rosewater
ČESKÝ LÉKAŘ A RANHOJIČ.
Úřadovna: 222 "Bee Building".
Úřadní hodiny: Od 11—12 dop.; od 2—5, od 5:30—6 odp. — V neděli od 10—12 dopol.
Telephones — Bell — D 1217 Residence, D 504 Office
Independent — A 1317 Residence, A 1504 Office
Obydlí — 2417 Jones Str.

C. H. Kubát,
právník a veřejný notář.
V oboru svém zkušený. Spolehlivé zastupce u všech soudů.
403 Barker Block. Tel. Douglas 6867. 15. a Farnam Omaha, Neb.

LOUIS J. PIATTI,
rádce, právník a veřejný notář
507-510 Brown Block.
Jihovýchod. roh 16. a Douglas ul.
OMAHA, NEB. 47x52
TELEFONY: Úřadovní Douglas 4008, Obydlí: Webster 779

Dr. J. W. Koutsky
ČESKÝ LÉKAŘ
24. a N Str., South Omaha.
Úřadní hodiny: Od 9 do 12 hod. dop. Od 2 do 5 hod. odp. Od 7 do 8 hod. večer.
Telefon v úřadovně a obydlí: 142.

O ZUBECH.
Jest veliký rozdíl mezi zubními lékaři. Jeden koná dobrou práci a druhý špatnou. Někteří ohlašují dobrou práci tak lacino, že ji ani za tu cenu dělat nemohou, a žádný dobrý materiál nemohou použít. Vyplňují zuby zlatem a stříbrem a na práce nevypadá ze zubů za krátký čas, nýbrž jest stálá. Dávám zlaté korunky a zasazuji nové zuby, které vypadají jako vlastní. Za práci ručím a ceny jsou mírné. 174f
DR. J. C. SOUKUP,
český zubní lékař.
201 Paxton budova, Omaha, Neb.
Severovýchodní roh 16. a Farnam ul.

Dr. J. F. Kálal,
český lékař a ranhojič.
Úřadovna v Karbach blocku, číslo pokoje 301. — Tel. Douglas 1761.
Úřadní hodiny: Od 10 do 12 dopol. a od 2:30 do 4:30 odpoledne.
Též úřaduje v Hotelu Prague, od 12 do 2 hod. odpol. Obydlí 2804 Chicago St.

Dr. Edw. Chaloupka,
český lékař a ranhojič
V SOUTH OMAZE.
Úřadovna: 24. a M ul. Tel. 773. Úřadní hodiny: Od 10:30 do 12; od 2 do 5. Doma večer od 6 hodin.
Obydlí: 275 jižní 22. ul. — Tel. 351.

Zábory pozemků v Tripp County, So. Dak.

Při záboru těchto domovin musí se věnovati velká pozornost, aby všechny listiny potřebné ku uskutečnění záboru byly správně a důkladně vyhotoveny, rovněž tak i důkazy, že ten, kdo domovinu zabrati si chce, jest ten samý, jehož číslo registrované v tahu vytaženo bylo a příslušné oznámení o vytažení čísla též ku listinám těm připojeno býti musí. Na požádání vládního úředníka musí se předložiti i jiné důkazy, jak úřad v rozličných případech za nutné uzná. Bez listin a průkazů těch mohl by snadno držitel vytaženého čísla pozbýti práva ku výběru domoviny.

Z příčiny té věnuji veškerou svůj čas ku vyhotovování potřebných listin pro krajany a mé příznivce, kteří se v záležitosti té na mne obrátí a ručím v každém případě za správnost.

V případu kontestu co oprávněný zástupce řádně obhajobu vykonám, jakož i kontesty trvstám.

Krajanům a příznivcům svým mohu odporučiti spolehlivého "locatora" čili vyhledávače pozemků, o kterém se přesvědčím, že zná dobře okres Tripp a znám jej co mužo spolehlivého.

Těm, kteří se na mne obrátí, radím, aby přijeli přímo do Dallas, kde jim bude možno částečně prohlednouti si krajinu pomocí locatora, anebo i jinak, když by sobě přáli. Při tom také poslati návěstí, v které části by si přáli pozemek zabrati, tak aby byli lépe uspokojeni se svým výběrem a to dříve, než se na pozemkový úřad o zábor hlásiti půjdou.

Po dobu záboru mimo úřadování ve své úřadovně v Dallas budu též úřadní záležitosti vyřizovati v úřadovně pp. J. J. Wagner a Spol. v Gregory, So. Dak.

Vykoupení práva a pozdější zábory.

Krajanům, jichž číslo vytaženo nebylo a přáli by si vykoupiti právo na pozemek, mohu posloužiti v docílení odstupu tak i radou. Odstupy takové hledány budou jak jednotlivci, tak i vládními úředníky. Též budu moci posloužiti těm, kteří by si domov zabrati přáli na pozemku zbylém po záborech těch, kteří se o domoviny přihlásí na základě vytažených čísel. Budu míti úplný výtah zabraných pozemků každý den z vládní úřadovny a povedu seznam pozemků dále ku záboru podrobeným.

Prodej pozemků a úřadní práce.

Též mám několik pěkných farem a nevzdělaných pozemků na prodej poblíže měst St. Charles, Herrick, Burke, Gregory, Dallas a Dixon v okresu Gregory za mírné ceny a dobrých podmínek. Při vyjednávání prodeje pozemku věnuji tu největší pozornost, aby předně každý kupec měl kupní smlouvu důkladně vyhotovenou, pak aby obdržel řádný výtah knihovní (Abstract of title) a tím nabyl přesvědčení, co vlastně kupuje, když peníze vyplácí.

Prohlížím a zkoumám výtahy knihovní (Abstracts) mi doručené nebo zaslané za účelem tím od kupců pozemků kdekoliv.

Pojištění proti ohni, blesku a vichřici obstarávám pouze u těch nejspolehlivějších a nejlepších společností.

Půjčuji peníze na farmy na úroky co možno nejnižší a na výhodné a pohodlné splátky.

Kdo by z krajanů v záležitostech soudních rady a pomoci hledal, nechť se s důvěrou na mne obrátí a bude mu spravedlivě a správně poslouženo.

Práce notářské jsou v mé úřadovně vždy správně vykonané a v jakýchkoli záležitostech v obor můj spadajících jsem vždy krajanům ku službám ochotný. Pište nebo hlaste se přímo u mne:

F. O. KUČERA, Dallas, So. Dak.

Český zástupce oprávněný ku prakci ve vládních pozemkových úřadovnách.